

HET MUSEUM VAN HET VAGEVUUR

Hugo Lambrechts-Augustijns

Het vagevuur wordt ook wel *purgatorium* of *louteringsberg* genoemd. In het Engels spreekt men trouwens van *the purgatory*, dat afstamt van het Latijnse *pugare*, wat reinigen of zuiveren betekent. Bij uw volgende bezoek aan Rome moet u zeker het *Piccolo museo del Purgatorio* (het museum van het vagevuur) in de kerk van het *Sacro Cuore* (kerk van het Heilig Hart), in Prati, bezoeken. Daar worden een vijftiental bewijzen verzameld van sporen die werden nagelaten door overledenen toen zij uit het vagevuur terugkeerden naar de aarde om hun verlossing af te smeken.

Zo verscheen op 21 juni 1789 mevrouw Leleux in Wodecq (België) aan haar zoon en liet haar vurige handdruk na op zijn nachthemd om te bewijzen dat zij uit het vagevuur kwam. Zij herinnerde haar zoon aan zijn verplichting om missen te laten opdragen voor haar zielenheil en verweet hem zijn losbandige levensstijl. Hij bekeerde zich en stichtte een klooster-gemeenschap.

Op 5 maart 1871 liet Palmira Rastelli drie vingerafdrukken na in het gebedenboek van haar vriendin Maria Zaganti. Zij vroeg een aantal missen voor haar zielenheil.

De schoonmoeder van Margherite Demmerlé uit Metz liet in 1815 vingerafdrukken na in het boek 'De Navolging van Christus'. De verschijning vroeg aan Margherite op pelgrimstocht te gaan naar Marienthal (Neder-Saksen). Met een bedevaart hoopt men daar een goddelijke zegen en een aflaat te bekomen voor bedreven zonden, dit wil zeggen, een vermindering of algehele kwijtschelding van de straf – of de straf van een familielid – in het vagevuur.

Heeft de Katholieke Kerk het vagevuur onlangs niet afgeschaft? Vooraleer de zware inspanning van een bedevaart te ondernemen is het best even te informeren of men daar het vagevuur nog erkent. In Prati bevinden zich nochtans de keiharde bewijzen ervan.